

Dosar nr. 30825/3/2020/a1

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR. 2299

Sedința publică din data de 17 noiembrie 2021

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: ARDELEANU CRISTINA

JUDECĂTOR: PAVELESCU SILVIA

JUDECĂTOR: TĂNASE MIHNEA ADRIAN

GREFIER: COMAN SORIN

Pe rol soluționarea în contencios administrativ și fiscal a cererii de recurs formulate de către **recurenți-pârâți ZORA DOC SRL și [REDACTAT]**, împotriva încheierii de ședință din data de 27 mai 2021 pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 30825/3/2020, în contradictoriu cu **intimații-pârâți CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și MUNICIPIUL BUCUREȘTI și intimatul-reclamant [REDACTAT]**

La apelul nominal făcut în ședință publică, în ordinea listei, au răspuns recurenții pârâți prin avocat, care depune împuternicire avocațială la dosar și intimatul reclamant prin avocat, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind intimații-pârâți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

La interpelarea instanței, apărătorul recurenților pârâți arată că are cunoștință de întâmpinarea formulată de intimatul-reclamant [REDACTAT]

Curtea acordă cuvântul asupra excepției tardivității.

Apărătorul intimatului reclamant solicită admiterea excepției tardivității formulării recursului, având în vedere faptul că recurenților le-a fost comunicată încheierea de ședință în data de 14.06.2021, astfel, termenul de 5 zile s-a împlinit la data de 21.06.2021, iar recurențele au depus cererea de recurs la data de 23.06.2021.

Apărătorul recurenților solicită respingerea excepției tardivității, având în vedere că încheierea de ședință le-a fost comunicată la data de 14 iunie, pe data de 21 iunie a fost zi nelucrătoare fiind Rusaliile, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 22 iunie, prin urmare, acesta a fost depus în termenul legal de 5 zile, astfel încât termenul se împlinea pe data de 22 iunie, în ziua în care a fost depusă cererea de recurs.

Curtea, în urma deliberării respinge excepția tardivității recursului, constatând că recursul a fost formulat în interiorul termenului de 5 zile, având în vedere data comunicării și împrejurarea că 21.06.2021 a fost zi nelucrătoare, iar cererea de recurs a fost depusă prin poștă la data de 22.06.2021.

Curtea, în temeiul art. 22 alin. 4 Cod procedură civilă, califică excepția inadmisibilității recursului, invocată prin întâmpinare, ca fiind excepția de nemotivare și acordă cuvântul asupra acesteia.

Apărătorul intimatului reclamant învederează că cererea de recurs este nemotivată având în vedere faptul că în cadrul cererii de recurs criticile formulate nu se încadrează în motivele de nelegalitate prevăzute de art. 488 Cod procedură civilă.

Apărătorul recurenților solicită respingerea excepției, având în vedere faptul că recursul este motivat conform dispozițiilor art. 488 pct. 6 și 8 Cod procedură civilă.

Curtea, în urma deliberării, respinge excepția nemotivării cererii de recurs ca neîntemeiată, motivele invocate putând fi încadrate în motivele prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 Cpc.

Curtea acordă cuvântul pe fondul recursului.

Apărătorul recurenților solicită admiterea cererii de recurs, așa cum a fost formulată și respingerea cererii formulată de reclamantă privind suspendarea executării efectelor Hotărârii CGMB nr. 715/18.12.2019, privind aprobarea PUZ str. Ardeziei, ca neîntemeiată.

Totodată, în ceea ce privește paguba iminentă, arată că reclamantul nu a putut afirma și nici nu a dovedit existența unei pagube iminente care s-ar produce ca și consecință a nerespectării hotărârii de aprobare a PUZ Ardeziei, respectiv faptul că reclamantul asimilează nelegal confortul zilnic și calitatea vieții cu prejudiciul material viitor și previzibil și face referire la acte administrative atacate, ori, unicul act administrativ contestat este hotărârea CGMB.

În ultimul rând, apărătorul recurenților solicită cheltuieli de judecată constând în taxa de timbru, iar onorariul de avocat pe cale separată.

Apărătorul intimatului reclamant solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea încheierii de suspendare ca temeinică și legală.

Totodată, arată că instanța de fond pe baza probatoriului administrat în cauză a constatat că există un caz bine justificat.

Mai arată că, în ceea ce privește legalitatea PUZ - ului aprobat prin hotărârea Consiliului Local, în speță terenul a cărui configurație și suprafață depășesc coeficienții maximi permisi de lege care sunt prevăzuți pentru derogările permise de maxim 20% față de ceea ce prevede PUZ- ul, de altfel, arată că nu s-au luat în seamă o serie de alte chestiuni care ar fi avut un impact mai mic cu privire la construcția edificată, cum ar fi retragerea etajului 3, distanțele față de limitele proprietăților.

În ceea ce privește gradul de însorire, apărătorul intimatului reclamant arată că este nereală susținerea părții adverse având în vedere că imobilul intimatului nu este umbrat de alte clădiri existente, aceasta având un grad de însorire foarte ridicat în momentul solstițiului de iarnă și de vară, însă în ipoteza executării lucrărilor de construcție așa cum acestea au fost aprobate în parametrii maximi de către PUZ- ul a cărei verificare s-a cerut în dosarul de fond, această situație se va schimba în mod dramatic, acest lucru rezultând din studiul de însorire deșus la dosar.

Nu în ultimul rând, în ceea ce privește paguba iminentă, apărătorul intimatului arată că a deșus la dosarul cauzei înscrisuri din care rezultă că partea adversă a solicitat emiterea unui certificat de urbanism pentru construire, care a și fost emis, suspendarea intervenind în momentul în care partea adversă se afla în procedură de autorizare a construcției, astfel încât în lipsa acestei suspendări a hotărârii CGMB se va proceda la emiterea unei autorizații, primăria neavând altă posibilitate decât să emită o autorizație în conformitate cu PUZ ul care este greșit și care va genera edificarea unei construcții neconforme cu dispozițiile urbanistice.

În ultimul rând, apărătorul intimatului solicită cheltuieli de judecată pe cale separată.

Curtea apreciază cauza în stare de judecată și în temeiul art. 394 alin.1 Cpc, o reține în pronunțare.

CURTEA,

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin încheierea de ședință din data de 27 mai 2021 Tribunalul București a admis cererea de suspendare executare act administrativ formulată de reclamantul [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâții **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și MUNICIPIUL BUCUREȘTI și SC ZORA DOC SRL și [REDACTAT]** și a dispus suspendarea executării efectelor HCGMB nr. 715/18.12.2019 privind aprobarea planului urbanistic zonal – strada Ardeziei nr. 8 sector 1.

Împotriva acestei încheieri au declarat **recurs**, în termen legal, pârâții **S.C. ZORA DOC SRL și [REDACTAT]** solicitând casarea încheierii, trimiterea cauzei spre rejudecare, iar în subsidiar, în urma rejudecării să fie respinsă cererea de suspendare ca neîntemeiată, cu cheltuieli de judecată, pentru următoarele considerente:

În speșă, nu este îndeplinită nici una dintre cele două condiții prevăzute imperativ de lege, înșă, instanța de fond ignorând cu desăvârșire apararile sale.

MOTIVE DE RECURS fata neîndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de LCA , invocând .dispoz. art. 488 pct. 6 și 8 Cod procedura civila

1 NU EXISTĂ CAZ BINE JUSTIFICAT.

Cazurile bine justificate sunt definite la art. 2 alin.(1) lit.t) din LCA: „împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.”

Existența cazului bine justificat poate fi reținută dacă din împrejurările cauzei rezultă o îndoială puternică și evidentă asupra prezumției de legalitate - care constituie fundamentul caracterului executoriu al actelor administrative.

îndoiala serioasă asupra legalității actului administrativ trebuie să fie sesizabilă la o cercetare sumară, având în vedere că în cadrul acestei proceduri nu este permisă rejudecarea fondului litigiului.

Altfel spus, suspendarea poate fi dispusă dacă reclamantul invocă și dovedește incidența unor motive de nelegalitate absolut evidente (emiterea actului de către o autoritate necompetentă, lipsa avizelor conforme, lipsa voturilor necesare, etc.).

Prin cererea de suspendare, susținând că reprezintă cazuri bine justificate, reclamantul a invocat 3 motive de aparentă nelegalitate privind PUZ Ardeziei și HCGMB nr. 715/2019, instanța de fond analizându-le în considerente doar pe primele două, respectiv:

(1) PUZ Ardeziei a fost aprobat cu nerespectarea Ordinului nr. 119/2014

(2) lipsa de corespondență între cotele urbanistice aprobate prin PUZ și situația faptică

(3) nulitatea Avizului Comisiei de Coordonare nr. 1676323/09.11.2018

Preținsele motive de „aparentă nelegalitate” invocate de reclamant sunt lipsite de teorie și nu pot răsturna prezumția de legalitate a PUZ Ardeziei și HCGMB nr. 715/2019.

Instanța de fond preia aceste motive de nelegalitate indicate de reclamant fara sa inlature argumentale ale, fapt pentru care reiterează în recurs apărările sale pentru a înlătura acele suspiciuni cu privire la legalitatea actului contestat din perspectiva nerespectării distanțelor față de strada Ardeziei, a indicilor urbanistici aprobați ce pot influența gradul de însorire a locuinței învecinate aparținând reclamantului prin posibila nesocotire a dispozițiilor art. 3 din Ordinul M.S. nr. 119/2014.

Cu referire la „lipsa de corespondență între cotele urbanistice aprobate prin PUZ și situația faptică”, simpla enumerare a instanței de fond „nerespectării indicatorilor urbanistici” fara sa existe vreo motivare menținând alegațiile reclamantului ce sunt total eronate și lipsite de temei, rodul ignoranței, ne deremina sa apreciazăca fiind incidente dispozițiile art.488 pct. 5 Cpc.

La pagina 4 paragraful trei din incheierea recurată tribunalul a reținut, în mod enumerativ, susținerile reclamantilor (fără niciun argument)

Este nepermis să existe o asemenea hotărâre, prin care să se dispună suspendarea executării unui act administrativ, pentru rațiuni de ordin enumerativ, fără motivare, fără o examinarea argumentelor părților și fără un punct de vedere primei instanțe cu privire la fiecare argument relevant și fără raționamentul logico-juridic care să fundamenteze soluția adoptată.(prima instanță nici măcar nu a înțeles că în faza PUZ nu este nevoie de studiu de însorire.) Nu au fost reținute în nici un fel argumentele paratelor și nici nu a putut să le înlătore întrucât această misiune ar fi fost imposibilă.

În aceste condiții, sentința civilă recurată nu respectă dispozițiile art. 22 alin.(6) și art. 425 alin.(1) lit.b) din CPC.

Prin urmare, este incident motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin.(1) pct. 6 CPC, impunând casarea în tot a sentinței recurate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare către prima instanță.

Instanța de fond a ignorat apararile sale din intampinare (de aceea nu a argumentat în considerente fata de acest motiv de nelegalitate și s-a rezemat doar în a-l enumera) dar a

apreciat punctul de vedere al reclamantului, care s-a raportat greșit la indicatorii aprobați prin PUG în anul 2000.

A reluat susținerile din întâmpinarea depusă la fond (punctele 2-4).

În ceea ce privește cea de-a doua condiție referitoare la paguba iminentă instanța de fond „are în vedere că imobilul din strada Ardeziei nr. 6 se află în imediată apropiere a imobilului învecinat al reclamantului, ținând seama de iminența emiterii autorizației de construire care ar conferi beneficiarului posibilitatea de a executa lucrări de construcție corespunzător limitelor încuviințate prin H.C.G.M.B. nr.715/2019 sub aspectul amplasamentului, modului de concepere și realizare, că reclamantul reclamă producerea unor prejudicii prin nerespectarea gradului de însoțire, a distanțelor legale, crearea unui disconfort prin afectarea locuinței reclamantului, la o verificare sumară, tribunalul constată că aceste împrejurări sunt de natură a justifica reținerea cerinței privind paguba iminentă. ”

Analizând aceste considerente apreciază ca încheierea pronunțată de către instanța de fond este lipsită de temei legal și data cu aplicarea greșită a legii și cu privire la condiție,

Paguba iminentă este definită expres la art. 2 alin.(1) lit.ș) din LCA: „prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public. ”

În practica judiciară și doctrina de specialitate s-a reținut, în mod constant, că:

- paguba iminentă care poate justifica suspendarea executării actului administrativ trebuie să constea în pagube grave, greu de reparat;
- iminența producerii pagubei trebuie să rezulte dintr-o împrejurare certă, determinată, și nicidecum dintr-o posibilitate;
- paguba trebuie să reprezinte o consecință a executării și nu executarea actului administrativ;

În speță, reclamantul nu a putut afirma, necum să dovedească, existența unei pagube iminente, în sensul prevăzut de lege, care s-ar produce ca și consecință a nesuspendării executării hotărârii de aprobare a PUZ Ardeziei.

a) Reclamantul asimilează nelegal „confortul zilnic și calitatea vieții” cu „prejudiciul material viitor și previzibil”.

b) Reclamantul vorbește despre „acte administrative atacate în timp ce unicul act administrativ contestat este HCGMB nr. 715/18.12.2019 care a aprobat PUZ Ardeziei.

Or, HCGMB nr. 715/2019 care a aprobat PUZ Ardeziei nu poate produce pagube iminente, întrucât PUZ reprezintă regulament de urbanism și nu dă drept de construire până la emiterea autorizației de construire, astfel că actul administrativ normativ nu poate să producă, prin el însuși, vreo pagubă.

c) Pe de altă parte, nu se poate vorbi de „iminență” în privința unui act administrativ normativ adoptat în urmă cu 1 an și jumătate, care nu poate produce efecte direct vătămătoare.

Instanța de fond în mod greșit a dispus măsura suspendării executării unei hotărâri de aprobare a unui plan urbanistic zonal argumentând pentru acesta condiție ca „vine nu doar în sprijinul imobilului învecinat urmărind conservarea acestuia, ci și în sprijinul și interesul beneficiarului, în patrimoniu acestuia existând posibilitatea creării unor noi prejudicii constând în investițiile pe care trebuie să le realizeze în construcția ce ar fi fost autorizată în temeiul acestui plan urbanistic zonal întrucât în ipoteza în care ar fi emisă autorizația de construire, reclamantul poate solicita suspendarea executării aceluși act administrativ.

A mai invocate că în speță, motivele invocate de intimatul-reclamant nu au caracterul unor indicii aparente care să răstoarne prezumția de legalitate a actului administrativ, ci necesită o analiză pe fond a raportului juridic dedus judecății.

Prin urmare, în mod greșit instanța de fond a apreciat ca fiind îndeplinită condiția „cazului bine justificat”, deoarece în cuprinsul hotărârii recurate nu sunt indicate fapte sau împrejurări de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ fără a fi analizat fondul cauzei, care este atributul instanței care va soluționa eventuala cerere referitoare la anularea actului administrativ contestat.

Intimatul-reclamant, după cum se constată, se rezumă doar la susțineri privind nelegalitatea pe fond a actului administrativ or, în cadrul procedurii suspendării unui act administrativ este permisă doar cercetarea sumară a aparenței dreptului legitim vătămat și nu este permisă prejudecarea fondului litigiului.

În consecință, în mod greșit a statuat prima instanță că a fost dovedită îndeplinirea condiției referitoare la cazul bine justificat care să conducă la suspendarea executării actului administrativ în cauză.

În drept, recurenții au invocat art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 Cpc, art. 496 alin. 1 Cpc, Legea 554/2004.

Cererea de recurs a fost legal timbrată cu taxă de timbru de 200 de lei (fila 21).

Intimatul-reclamant a depus **întâmpinare** prin care a invocat excepția tardivității, excepția inadmisibilității (calificată ca fiind excepția nemotivării) recursului, iar în subsidiar a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

pîn Recursul declarat împotriva încheierii de suspendare a actului administrativ HCGMB nr. 715/18.12.2019 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal (PUZ) - str. Ardeziei nr. 6, Sector 1 pronunțată în data de 27.05.2021 de către Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, prin care solicităm Onoratei Instanțe ca, prin Hotărârea ce o va pronunța să dispună respingerea Recursului, în principal, pe cale de excepție și, în subsidiar, ca nef întemeiat.

Însăși recurenta a arătat că își însușește critici care privesc temeinicia hotărârii și, de asemenea, că nu este de acord cu modul în care instanța a motivat hotărârea

Consideră că toate aspectele dezvoltate de Recurente au fost invocate prin întâmpinare în fond și analizate de prima instanță. În concret, întreaga motivare a Recursului nu reprezintă altceva decât o reiterare a apărărilor de fond invocate de Recurente în dosarul înregistrat pe rolul Tribunalului București sub nr. 30825/3/2020.

În ceea ce privește excepția tardivității formulării Recursului, arată că recursul trebuia depus până la data de 21.06.2021 (luni), iar Recurențele au înregistrat Recursul în data de 23.06.2021 (.Aspecte privind criticile întemeiate pe art. 488 pct. 6 din Codul de procedură civilă.

Viciile de motivare care deschid calea Recursului în temeiul art. 488 pct. 6 fac vorbire despre trei situații: i) motivarea hotărârii nu există; ii) motivarea este incompletă; iii) motivarea este contradictorie.

În ceea ce privește prima ipoteză, este lesne de observat că instanța a făcut o amplă analiză a cererii deduse judecății. Instanța a analizat fiecare condiție impusă de lege pentru admisibilitatea unei suspendări a efectelor actelor normative în temeiul Legii contenciosului administrativ. Instanța a arătat care sunt condițiile, care sunt motivele pe care își întemeiază hotărârea raportat la fiecare dintre acestea și care este măsura care protejează în cea mai oportună modalitate interesele părților din litigiu. Este, astfel, evident că prima ipoteză a pct. 6 nu există, întrucât motivarea hotărârii există și este amplu dezvoltată.

După cum am arătat anterior, nu doar că hotărârea este motivată, ci fiecare condiție legală este temeinic dezvoltată prin raportare la situația de fapt. Instanța a argumentat amplu motivele ce atrag soluția dispusă în cauză în cuprinsul considerentelor. Astfel, nici această ipoteză de recurs nu există.

În privința ultimei ipoteze, care se referă la o contradicție între dispozitiv și considerente, considerentele hotărârii susțin întru totul dispozitivul acesteia. Este evident că nici considerentele nu se contrazic în sensul că unele ar susține respingerea și altele admiterea.

1. Aspecte privind criticile întemeiate pe art. 488 pct. 8 din Codul de procedură civilă

Prin declararea prezentului recurs, Recurențele nu pot obține o reapreciere a stării de fapt.

Dezvoltarea motivului de nelegalitate prevăzut de art 488 alin. [1] pct 8 C. pr. civ. se concentrează pe o serie de critici aduse modalității de interpretare de către prima instanță de

judecată a probelor administrate în susținerea cererii de suspendare, respectiv a înscrisurilor precum studiul de însorire (pg. 6 din Recurs, recurențele susțin că „a fost întocmit pro-causa, derapând de la probitatea profesională..” - critică privind eminentele fondul litigiului), critici prin care Recurențele tind în primul rând la stabilirea unei alte stări de fapt.

Argumentele prezentate de Recurențe în susținerea neaplicării corecte a dispozițiilor de drept material sunt veritabile apărări de fond care tind la soluționarea cauzei în care s-a dispus suspendarea actului administrativ atacat.

Or, instanța de Recurs este chemată să constate, spre exemplu, faptul că există ori nu cauza bine justificată care atrage măsura suspendării, că măsura suspendării nu este întemeiată pentru că, în opinia lor, paguba iminentă este echivocă, că derogările PUZ str: Ardeziei nr. 6 sunt legale, ca indicii urbanistice POT, CUT, etc, sunt calculați corect șamd.

Ori modalitatea de interpretare a probelor și de stabilire pe baza acestei interpretări, a unei anumite situații de fapt, nu corespunde exigențelor art 488 pct 8 C. pr. civ., fiind o chestiune de temeinicie și nu de legalitate a hotărârii judecătorești

La termenul de judecată din data de 17.11.2021 Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de tardivitate și de nemotivare pentru motivele arătate în practica prezentă decizii.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate, a susținerilor părților și a dispozițiilor legale relevante, Curtea reține următoarele:

În ceea ce privește motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 din Codul de procedură civilă („când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura pricinii”), invocat de recurenții-pârâți prin recursul formulat în cauză, Curtea constată că este nefondat, întrucât din lecturarea sentinței recurate rezultă că aceasta respectă întocmai exigențele impuse prin art. 425 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură civilă. Prima instanță a expus în mod coerent argumentele pertinente care au justificat soluția de admitere a acțiunii, iar eventuala aplicare greșită a unei prevederi legale nu intră sub incidența pct. 6, ci pct. 8 al art. 488 Cpc. Astfel, argumentul determinant reținut de către instanța de fond este acela că au fost relevate suficiente elemente care să conducă la existența unor îndoieli serioase în ceea ce privește legalitatea HCGMB nr. 715/2019 a cărei suspendare se solicită, iar paguba iminentă constă în emiterea unei autorizații de construire în baza PUZ. Acest raționament este apt, în opinia Curții, să conducă la respingerea cererii. Rămâne de analizat dacă acest raționament a derivat din aplicarea corectă a normelor de drept material.

Motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 Cpc „când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.”

Potrivit art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, „**în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente**, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral”.

Potrivit art. 2 alin. 1 lit. ș) și t) din Legea nr. 554/2004, prin *pagubă iminentă* se înțelege „prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public”, iar prin *cazuri bine justificate*, se înțelege „împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ”.

Prin raportare la aceste dispoziții legale, Curtea reține că, bucurându-se de prezumția de legalitate, întemeiată pe prezumțiile autenticității și veridicității, actul administrativ este susceptibil de a-i fi suspendată executarea doar ca o situație de excepție, cu respectarea cumulativă a condițiilor expres prevăzute de lege: cazul bine justificat și paguba iminentă.

În cadrul cererii de suspendare, instanța nu poate cerceta îndeplinirea condițiilor de legalitate și oportunitate ale actului administrativ, această obligație revenindu-i instanței de fond investită cu soluționarea acțiunii în anulare.

În ceea ce privește *existența cazului bine justificat*, se constată că reclamantul a invocat următoarele neregularități: PUZ Ardezii a fost aprobat cu nerespectarea Ordinului nr. 119/2014; lipsa de corespondență între cotele urbanistice aprobate prin PUZ și situația faptică; nulitatea Avizului Comisiei de Coordonare nr. 1676323/09.11.2018.

Îndoiala serioasă asupra legalității actului administrativ trebuie să rezulte cu ușurință în urma unei cercetări sumare a aparenței dreptului, pentru că în cadrul procedurii suspendării executării, pe calea căreia pot fi dispuse numai măsuri provizorii, nu este permisă prejudecarea fondului litigiului.

Legiuitorul a condiționat suspendarea actului administrativ de existența unor îndoieli serioase, pentru că doar o aparență de nelegalitate a actului administrativ ar afecta prezumția de legalitate a unui act administrativ, prezumție care constituie regula în această materie a actelor administrative. Pentru conturarea cazului temeinic justificat care să impună suspendarea unui act administrativ, instanța nu trebuie să procedeze la analizarea criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/ sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Astfel de împrejurări vădite, de fapt sau și de drept care sunt de natură să producă o îndoială serioasă cu privire la legalitatea unui act administrativ au fost reținute de Înalta Curte ca fiind: emiterea unui act administrativ de către un organ necompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, modificarea importantă a actului administrativ în calea recursului administrativ (Decizia nr. 442 a Înaltei Curți de Casație și Justiție din 30 ianuarie 2013).

Eventuala nelegalitate a actelor care preced decizia administrației (al treilea motiv invocat) exclud un caz bine justificat suficient de evident pentru a fi luat în considerare în cadrul unei verificări *prima facie*, această cercetare fiind rezervată instanței investită cu acțiunea în anulare. De asemenea primele 2 motive susțin însăși nelegalitatea PUZ, ci nu doar aparența de nelegalitate, acestea putând fi verificate doar în cazul cercetării fondului cauzei. Curtea reține că aparenta de nelegalitate a unui act administrativ presupune ca îndoiala vădită și serioasă în privința legalității actului administrativ să fie constatată la o analiză la prima vedere, ceea ce exclude analiza exhaustivă a tuturor motivelor de nelegalitate invocate.

Astfel, eventuala încălcarea a ordinului 119/2004, forma în vigoare la data emiterii PUZ, inclusiv clarificarea dacă acesta mai era în vigoare sau era abrogat, stabilirea cotelor urbanistice zonale aplicabile reprezintă chestiuni ce trebuie tranșate în mod definitiv pentru a aprecia asupra legalității PUZ și HCGMB care l-a aprobat, pentru că în cadrul procedurii sumare prevăzute de art. 14 LCA instanțele de judecată nu pot face o cercetare extinsă prin administrarea unui probatoriu complex. Această aparență de nelegalitate trebuie identificată în chiar cuprinsul actului a cărui executare se solicită și trebuie să fie ușor decelabilă.

Aspectele invocate de reclamant, astfel cum au arătat recurențele în ultima parte a cererii de recurs, țin de legalitatea actului administrativ întrucât vizează fondul.

Cum reclamantul nu a invocat alte aspecte care ar putea fundamenta „cazul bine justificat”, Curtea conchide că instanța de fond a aplicat greșit prevederile art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Deși nu se mai impune analizarea condiției privind paguba iminentă, Curtea totuși constată că posibilitatea emiterii unei autorizații de construire nu poate fi catalogată drept pagubă iminentă în sens de prejudiciu material viitor și previzibil, pentru că, pe de o parte, un PUZ nu are aptitudinea de a produce prejudicii materiale prin el însuși, iar pe de altă parte, PUZ-ul nu presupune în mod necesar emiterea autorizației și dreptul de a construi, ci acest demers ulterior reprezintă numai o eventualitate. Din contră, o eventuală constatare a nelegalității PUZ justifică o măsură de suspendare a executării autorizației de construire în cazul în care se va emite.

Față de aceste considerente, Curtea în temeiul art. 496 și art. 498 alin. 1 Cpc va admite recursul, va casa încheierea, iar în rejudecare va respinge cererea de suspendare ca neîntemeiată.

În temeiul art. 453 alin. 1 Cpc Curtea va obliga intimatul să achite recurentelor cheltuielile de judecată în cuantum de 200 de lei reprezentând taxă de timbru în recurs.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul formulat de **recurenții-pârâți S.C. ZORA DOC SRL** și [redacted] ambii cu domiciliul ales la Cabinet de avocat Popescu Agatador Mihaela, din București, Șos. Olteniței nr. 129, bl. 52, sc. 1, et. 1, ap. 4, sector 4, împotriva încheierii de ședință din data de 27 mai 2021 pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 30825/3/2020, în contradictoriu cu **intimații-pârâți CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și MUNICIPIUL BUCUREȘTI**, ambii cu sediul în București, B-dul Regina Elisabeta, nr. 47, sector 5 și **intimatul-reclamant** [redacted] cu domiciliul ales în București, str. Academiei nr 39-41, intrarea B etaj 3, ap. 24, Academiei Business Center, sector 1, la SCA Oncescu Asociații.

Casează încheierea și în rejudecare: Respinge cererea de suspendare, ca neîntemeiată.

Obligă intimatul să plătească recurentelor suma de 200 lei cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Pronunțată azi, 17.11.2021 prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei.

PREȘEDINTE,
Ardeleanu Cristina

JUDECĂTOR,
Pavelescu Silvia

JUDECĂTOR,
Tănase Mihnea Adrian

GREȘIER,
Coman Sorin

Red. S.P./Tehnored. S.P./27.12.2021
Judecător fond Alexandru Cobîșcan - Tribunalul București
7 exemplare, 5 comunicări.....2021